

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 336/07
09.09.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Горана Чавлине, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића и Слободана Газиводе, чланова већа, са саветником Небојшом Павловићем, записничарем, у кривичном предмету оптуженог АА, због кривичног дела примање мита из члана 254. став 1. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о жалбама Окружног јавног тужиоца у Новом Саду, оптуженог и његовог браниоца, изјављеним против пресуде Окружног суда у Новом Саду К.бр.438/06 од 14.11.2006. године, у седници већа одржаној дана 09.09.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖЕЊЕМ жалбе Окружног јавног тужиоца у Новом Саду, ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ у погледу одлуке о казни, пресуда Окружног суда у Новом Саду К.бр.438/06 од 14.11.2006. године, тако што Врховни суд, оптуженог АА због кривичног дела примање мита из члана 254. став 1. Кривичног закона Републике Србије, за које је оглашен кривим том пресудом, ОСУЂУЈЕ на казну затвора у трајању од 2-две године, у коју се има урачунати време проведено у притвору од 18.01. до 23.05.2005. године, док се жалбе оптуженог АА и његовог браниоца, ОДБИЈАЈУ КАО НЕОСНОВАНЕ.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Новом Саду К.бр.438/06 од 14.11.2006. године, оптужени АА, оглашен је кривим због кривичног дела примање мита из члана 254. став 1. КЗ РС и за исто осуђен на казну затвора у трајању од једне године у коју се има урачунати време проведено у притвору од 18.01. до 23.05.2005. године. Осим тога, том пресудом је одлучено да оптужени на име паушала плати износ од 10.000,00 и на име осталих трошкова кривичног поступка износ од 970,00 динара.

Против означене пресуде Окружног суда у Новом Саду, жалбе су изјавили:

- Окружни јавни тужилац у Новом Саду, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Врховни суд уважењем жалбе преиначи првостепену пресуду, тако што ће оптуженог АА, осудити на строжу казну затвора:

- бранилац оптуженог АА, адвокат АБ, због погрешне примене материјалног права и одлуке о казни, са предлогом да Врховни суд укине побијану пресуду и предмет врати првостепену суду на поновно суђење, или да пресуду преиначи, тако што ће оптуженог АА, ослободити од оптужбе;

- оптужени АА, због одлуке о казни и одлуке о трошковима поступка, са предлогом да Врховни суд уважењем жалбе преиначи првостепену пресуду, тако што ће му изрећи блажу кривичну санкцију и тако што ће га ослободити од обавезе плаћања трошкова кривичног поступка.

Републички јавни тужилац је у поднеску Ктж.бр.512/07 од 13.03.2007. године, предложио Врховном суду да уважи као основану жалбу Окружног јавног тужиоца у Новом Саду и да одбије као неосноване жалбе

оптуженог АА и његовог браниоца.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, коју је испитао и у смислу члана 380. ЗКП, па је по оцени навода и предлога у изјављеним жалбама и предлога Републичког јавног тужиоца изнетог у цитираном поднеску, нашао:

У првостепеном поступку нису учињене, нити првостепена пресуда садржи оне битне повреде одредаба кривичног поступка а ни повреде кривичног закона, на које жалбени суд пази по службеној дужности у смислу члана 380. ЗКП.

Неосновани су жалбени наводи браниоца оптуженог АА, којима оспорава првостепену пресуду због повреде кривичног закона, јер се у противправним радњама оптуженог АА, описаним у изреци првостепене пресуде, стичу објективна и субјективна обележја кривичног дела примање мита из члана 254. став 1. КЗ РС, за које је оглашен кривим том пресудом.

Наиме, жалбени наводи браниоца оптуженог, којима оспорава првостепену пресуду због повреде материјалног права, указивањем да оптужени АА, иако је захтевао и примио поклон од оштећеног ББ, да у оквиру свог службеног положаја, истражног судије, не изврши службене радње које би морао извршити, а које подразумевају правилност, законитост, професионалност, непристрасност и неутралност у поступању, ипак и поред тога, није имао намеру да непрофесионално, нестручно и незаконито уради радње за које је службено овлашћен, те да стога у радњама оптуженог АА нема обележја кривичног дела примања мита из члана 254. став 1. КЗ РС, оцењени су као неосновани, јер намера оптуженог АА, произлази из самих његових предузетих радњи које се састоје у захтевању и примању поклона од оштећеног ББ, а у циљу да спроведе истрагу у корист оштећеног и то тако да надлежни тужилац одустане од кривичног гоњења након истраге, односно у циљу да изврши потребан утицај и на судију који буде задужен тим предметом као председник првостепеног кривичног већа.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, Врховни суд налази да се жалбом Окружног јавног тужиоца у Новом Саду, основано оспорава пресуда због одлуке о казни и да се жалбама оптуженог АА и његовог браниоца, неосновано оспорава пресуда у том погледу.

Наиме, по оцени овога суда, првостепени суд је правилно утврдио све околности које су од значаја за изрицање казне, међутим, тако утврђеним околностима није дао одговарајући значај када је оптуженог АА, због извршеног кривичног дела, примање мита из члана 254. став 1. КЗ РС, осудио на казну затвора у трајању од једне године, која казна је у оквиру законског минимума предвиђеног за то кривично дело, а на шта је основано указао Окружни јавни тужилац у изјављеној жалби.

Ово зато, јер је таква казна у оквиру законског минимума за кривично дело из члана 254. став 1. КЗ РС, у конкретном случају, с обзиром на све утврђене околности које су од значаја за изрицање казне, а посебно степен кривице оптуженог, побуде из којих је извршио кривично дело и јачину угрожавања заштићеног добра, имајући притом у виду и да је оптужени АА, кривично дело извршио у својству истражног судије, блажа нето што је то нужно у погледу сврхе кажњавања у оквиру сврхе изрицања кривичних санкција.

Стога је овај суд, уважањем жалбе Окружног јавног тужиоца у Новом Саду, имајући притом у виду и нове олакшавајуће околности изнете у жалби оптуженог АА и то да је његово здравствено стање погоршано, с обзиром да је оболео од болести „gastroduodenitis chr. gerd. in obs.“ преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о казни, тако што је оптуженог АА, због извршеног кривичног дела примање мита из члана 254. став 1. КЗ РС, осудио на казну затвора у трајању од две године, у коју се има урачунати време проведено у притвору, налазећи да је таква казна сразмерна тежини извршеног кривичног дела и степену кривице оптуженог, те да је у конкретном случају таква казна нужна и довољна, да се у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција, оствари сврха кажњавања, па су код таквог стања ствари и жалбени наводи оптуженог и његовог браниоца, којима оспорава првостепену пресуду због одлуке о казни, оцењени као неосновани.

На крају, по оцени овога суда, неосновани су и жалбени наводи оптуженог АА, којима оспорава првостепену пресуду због одлуке о трошковима кривичног поступка, јер је првостепени суд с обзиром на

сложност и трајање кривичног поступка, као и с обзиром на стварне трошкове кривичног поступка, које је правилно утврдио, правилно одлучио када је оптуженог АА обавезао да на име судског паушала плати износ од 10.000,00 динара, а на име осталих трошкова кривичног поступка износ од 970,00 динара, имајући притом у виду да висина трошкова кривичног поступка није таква да би довела у питање егзистенцију оптуженог и његове породице.

Из изнетих разлога, а на основу члана 391. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Небојша Павловић, с.р. Јанко Лазаревић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

љи